

İLKÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİNİN NOKTALAMA İŞARETLERİNİ DOĞRU OLARAK KULLANABİLME DÜZEYLERİ İLE İLGİLİ BİR ARAŞTIRMA

M. Eyyüp SALLABAŞ

Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi Bölümü, Ankara.

Mehmet TEMİZKAN

Mustafa Kemal Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi Bölümü, Hatay.

Özet

Yazıda anlatımı kuvvetlendirmek ve ona açıklık getirmek için uyulması gereken bazı kurallar bulunmaktadır. Noktalama işaretleri kullanma da bu kurallardandır. Noktalama işaretlerinin kurallara uygun olarak gerektiği yerlerde kullanılması, yazının tam ve doğru bir biçimde anlaşılması açısından önemlidir. Bu araştırmanın amacı eğitim öğretim sürecinin ilköğretim öğrencilerinin noktalama işaretlerini doğru olarak kullanabilme düzeyleri üzerindeki etkisini tespit etmektir. Araştırmanın sonucunda ilköğretim 6. sınıf öğrencilerinin noktalama işaretlerini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin ön test ve son test sonuçları arasında son test lehine anlamlı bir ilişki bulunduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Anlama, Yazma, Noktalama İşaretleri*

A RESEARCH ON THE PRIMARY SCHOOL SIXTH GRADE STUDENTS' LEVEL OF USING THE PUNCTUATION MARKS IN APPROPRIATE PLACES

Abstract

Writing takes place within the expression dimension and it is one of the most influential ways of communication. Writing is the expressing your feelings, ideas and dreams by means of letters, numbers etc. and similar symbols in a written form. There are some rules that should be obeyed in order to make the meaning more clear and stronger. Using punctuation is one of these rules. Using punctuation marks according to certain rules and using them in right places are important to prevent misunderstandings. The aim of this study is to detect the influence of training process on the primary school, sixth grade students' level of using the punctuation marks in appropriate places. At the end of the study, there was a meaningful gap between the pre-test and the post-tests that is concerned with the primary school sixth grade students' skill to use the punctuation marks in right places on the behalf of post-test.

Key Words: *Comprehension, Writing, Punctuation*

1. Giriş

Dil, sahip olduğu temel özellikler, kendine yüklenen mana ve görevler dikkate alınarak çeşitli şekillerde tarif edilmiştir. Aksan'a (2003: 11-55) göre dil, bir anda düşünülemez kadar çok yönlü, değişik açılardan bakılınca başka başka nitelikleri beliren ve bugün bile kimi sırları çözülemeyen büyüklü bir varlıktır. Diğer taraftan; duygu, düşünce ve isteklerin, bir toplumda ses ve anlam yönünden ortak olan öğeler ve kurallardan yararlanılarak başkalarına aktarılmasını sağlayan, çok yönlü ve çok gelişmiş bir dizgedir.

Dilin anlama ve anlatma olarak iki boyutu vardır. Yazma dilin anlatma boyutu içinde yer almakta ve iletişimin en güçlü araçlarından birini oluşturmaktadır. Duygu, düşünce ve hayallerin harf, rakam vb. sembollerle kâğıda aktarılmasına yazma denmektedir. "Yazı, insanların birbirleriyle iletişim kurmak için kullandıkları, dil denen sistemi, belli işaretlerle belirleyen ikinci bir sistemdir. Başka bir deyişle yazı, sözün resimleştirilmiş biçimidir (Özbay, 2006: 121)."

Yazılı anlatımda, anlatımı kuvvetlendirmek ve anlatıma açıklık katmak için uyulması gereken bazı kurallar vardır. Noktalama işaretleri ile ilgili kullanım esasları da bu kurallar arasında yer almaktadır. Bir yazının doğru şekilde okunup anlaşılabilmesine yardımcı olan işaretlere noktalama işaretleri denir. Bu işaretler yazıda birçok işleve sahiptir. "Noktalama, başlıca sözün boğum noktalarını, bazı durgu ve durakları, cümle çeşitlerini göstermeye, dolayısıyla sözün vurgu ve tonlarını az çok hatırlatmaya yarar. Bu işaretleri her dilin ezgi ve sözdizimi özelliklerine göre kullanmak gerekir" (Banguoğlu, 1998: 129).

Noktalama işaretlerinin yazı içinde doğru yerlerde kullanılması, metnin daha anlaşılır bir nitelik taşımasını sağlar. Bununla birlikte gereksiz kullanımlar da anlatımda karmaşaya sebep olur. Gereksiz yere noktalama işaretleriyle doldurulmuş bir yazı okuyucuyu zorlar ve sıkır. Bu işaretlerin kurallara uygun olarak gerektiği yerlerde ve aşırıya kaçmadan kullanılması bir yazının daha sağlıklı bir biçimde anlaşılması açısından çok önemlidir. "Noktalama işaretleri, duygu ve düşüncelerinin doğru ve amaca uygun biçimde aktarılması açısından yazar için; bu duygu ve düşüncelerin doğru ve eksiksiz biçimde anlaşılması için ise okur için önemli işlevlere sahiptir" (Erdemir ve Bayram, 2005: 13).

Hiçbir metinde gerekli olan noktalama işaretleri kullanılmadan aktarılmak istenen doğru bilgi aktarılamaz ve anlam akıcılığı sağlanamaz. Konuşmada yararlandığımız yüksek, alçak ya da vurgulu ses tonlarını, yazıya aktarırken ancak doğru noktalama işaretleriyle sağlayabiliriz. Beyreli ve arkadaşlarına göre noktalama işaretleri, "Metnin yazılış amacına uygun okunmasını ve metinde yer alan iletinin daha doğru anlaşılmasını sağlayan dile yardımcı işaretlerdir. Metni oluşturan kişi için noktalama işaretleri, iletilmek istenen duygu ya da düşüncüyü daha doğru, daha net iletme imkânı sunarken, okuyucu için de aynı şekilde metindeki iletilerin daha kolay ve doğru biçimde algılan-

masına katkıda bulunmaktadır. Doğru ve etkili konuşmayı sağlayan vurgu, tonlama, durak gibi kavramların bir bölümü yazıda bu söz konusu işaretlerle gösterilmektedir. Böylece iyi bir okuyucu için bu işaretler, okumaya ve dolayısıyla da konuşmaya katkı sağlamaktadır.” (Beyreli vd., 2005: 28-29).

Noktalama işaretleri kişiye göre geliştirilemez ve uyarlanamaz. Noktalama işaretlerinin ve görevlerinin iyi bilinmesi; güçlük çekmeden, yorulmadan, anlatım bulanıklığına düşmeden hızlı ve çok okuma yeteneklerini de beraberinde getirir (Pilancı, 2000: 40).

Bir metnin tam ve doğru olarak okunup yazılmasında önemli bir yeri olan noktalama işaretleri, ana dili eğitiminin kapsamı içerisinde yer almaktadır. 2005 Türkçe Öğretim Programı, noktalama işaretlerinin öğrencilere kazandırılması gerektiğini belirtmekte ve “Yazılı Anlatım” becerisi içinde ayrı bir başlık altında ele almaktadır (MEB, 2006: 35-37).

Kalfa (2000: 182-183), ana dili eğitiminde noktalama işaretlerinin önemini “Ana dili eğitiminin verilmesinde noktalamanın, ilkokuldan başlayarak aşama aşama cümleyle birlikte onun bir parçası olarak öğretilmesi gerekir. Öncelikle cümle bir bütün olarak öğretildiğinden nokta, virgül, soru vb. işaretler de ilgili oldukları yerde atlanmadan ve ihmal edilmeden vurgulanarak verilmelidir. Ancak noktalama işaretleri, sınırlı sayıda kullanılmalı, yazı noktalama işaretlerine boğulup okuyucunun dikkati dağıtılmamalıdır. Yani yazıda noktalama metnin önünde yer almamalı, anlam karışıklığına sebep olmamak için metni tamamlayıcı bir özellik taşımalıdır. Eğitim bilimciler, okuma yazma öğretiminde dil bilgisi yönünden ilkelerle ilgili olarak birtakım özellikleri sıralarken noktalamaya da önemli bir yer verilmelidir.” sözleriyle, noktalama işaretlerinin metni tamamlayan işaretler olduğunu vurgulamaktadır.

2. Yöntem

Bu bölümde yöntemle ilgili olarak araştırmanın amacı, evren, örneklem, varsayımlar, sınırlılıklar, verilerin toplanması, verilerin analizi başlıkları hakkında bilgiler verilmektedir.

Amaç

Araştırmanın amacı okullarda yürütülmekte olan eğitim öğretim sürecinin ilköğretim öğrencilerinin noktalama işaretlerini doğru olarak kullanabilme düzeyleri üzerindeki etkisini tespit etmektir.

Evren

Araştırmanın evreni Ankara ili merkez ilçelerindeki ilköğretim okullarında eğitim öğretim görmekte olan öğrencilerdir.

Örneklem

Araştırmanın örneklemini Yenimahalle İlçesi Atatürk İlköğretim Okulu, Etimesgut İlçesi Nasreddin Hoca İlköğretim Okulu ve Çankaya İlçesi Anıttepe İlköğretim Okulu'nda eğitim öğretim görmekte olan 135 öğrenci oluşturmaktadır.

Varsayımlar

Araştırmada kullanılan veri toplama araçları araştırmanın deseni açısından uygun nitelikler taşımaktadır.

Sınırlılıklar

Araştırma,

1. Öğrencilerin noktalama işaretlerini kullanabilme düzeyleri ile,
2. Noktalama işaretlerinden nokta, virgül, iki nokta, soru işareti, ünlem işareti, iki nokta, üç nokta, konuşma çizgisi, tırnak işareti, noktalı virgül ile,
3. Üç ayrı ilçede eğitim öğretim görmekte olan 135 altıncı sınıf öğrencisi ile sınırlandırılmıştır.

Verilerin Toplanması

Araştırmada veri toplamak amacıyla ilköğretim altıncı sınıf ders kitaplarından seçilen dört metin kullanılmıştır. Bu metinlerde nokta, virgül, iki nokta, soru işareti, ünlem işareti, iki nokta, üç nokta, konuşma çizgisi, tırnak işareti ve noktalı virgölün her birinden üçer tanesinin yeri boş bırakılmıştır. Öğrencilerden bu boşlukları uygun noktalama işaretleriyle tamamlamaları istenmiştir. Uygulama aynı öğrencilerle eğitim öğretim yılı başında ve sonunda olmak üzere iki defa yapılmış ve aradaki anlamlı ilişkinin düzeyi tespit edilmeye çalışılmıştır.

Verilerin Analizi

Uygulamalar sonunda elde edilen veriler bilgisayar ortamına aktarılmış ve SPSS 11.5 istatistik programıyla çözümlenmiştir. İlköğretim öğrencilerinin noktalama işaretlerini kullanabilme düzeyleri arasındaki anlamlı ilişkinin düzeyini tespit edebilmek amacıyla veriler üzerinde "İlişkili Ölçümler İçin T Testi (Paired Sample T Test)" uygulanmıştır. Ayrıca "Descriptive Statistics" tekniğinin yardımıyla frekans ve yüzdelik dağılımlar ortaya konulmuştur.

3. Bulgular ve Yorumlar

Bu bölümde ilköğretim 6. sınıf öğrencilerinin noktalama işaretlerini doğru olarak kullanabilme düzeylerine ilişkin bulgulara yer verilmektedir. Bulgular verilirken öncelikle öğrencilerin bütün noktalama işaretlerine ilişkin ön test ve son test toplam verileri karşılaştırılacak daha sonra da araştırma kapsamında değerlendirilen

her bir noktalama işaretine ait ön test ve son test verileri özetlenecektir.

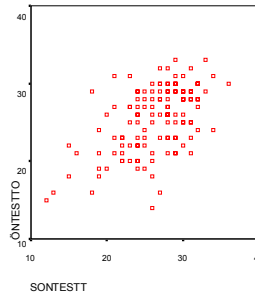
1. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Noktalama İşaretlerini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Toplam Ön Test ve Son Test Sonuçlarına İlişkin Bulgular

İlköğretim 6. sınıf öğrencilerinin noktalama işaretlerini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin ön test ve son test sonuçları arasında son test lehine anlamlı bir ilişki bulunmaktadır [$t_{(134)} = 2,623$; $p \leq ,05$]. Öğrencilerin noktalama işaretlerini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest puanlarının aritmetik ortalaması ($\bar{X} = 25,50$) iken bu değer son testte ($\bar{X} = 26,43$) 'e yükselmiştir.

Tablo 1. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Noktalama İşaretlerini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçları

Noktalama İşaretleri	N	\bar{X}	S	Sd	t	p
Ön Test	135	25,50	4,20	134	2,623	.010
Son Test	135	26,43	4,47			

Tablo 1'e göre ilköğretim 6. sınıf öğrencilerinin noktalama işaretlerini doğru olarak kullanabilme düzeyleri eğitim öğretim yılının başlangıcına göre küçük bir oranda da olsa (% 0,07) artış göstermektedir. Bu durum, eğitim öğretim sürecinin, ilköğretim 6. sınıf öğrencilerinin noktalama işaretlerini doğru olarak kullanabilme düzeyleri üzerinde olumlu bir etkisinin olduğunu göstermektedir. İlköğretim 6. sınıf öğrencilerinin noktalama işaretlerini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin ön test ve son test sonuçlarının grafiği aşağıda verilmektedir.

2. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Virgül İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçlarına İlişkin Bulgular

Öğrencilerin virgül işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır [$t_{(134)} = ,242$; $p \geq ,05$]. Öğrencilerin virgül işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest puanlarının

aritmetik ortalaması ($\bar{X} = 3,74$) iken bu değer son testte ($\bar{X} = 3,73$) olmuştur.

Tablo 2. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Virgül İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçları

Virgül	N	\bar{X}	S	Sd	t	p
Ön Test	135	3,74	,55	134	242	.809
Son Test	135	3,73	,60			

Öğrenciler, noktalama işaretlerinden virgüli kullanma açısından genel olarak yüksek bir düzeydedir. Bununla birlikte son testte virgüli doğru kullanabilme düzeyi % 0.01 oranında azalmıştır.

3. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Üç Nokta İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçlarına İlişkin Bulgular

Öğrencilerin üç nokta işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır [$t_{(134)} = 1,783$; $p \geq ,05$]. Öğrencilerin üç nokta işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest puanlarının aritmetik ortalaması ($\bar{X} = 1,22$) iken bu değer son testte ($\bar{X} = 1,40$) olmuştur.

Tablo 3. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Üç Nokta İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçları

Üç Nokta	N	\bar{X}	S	Sd	t	p
Ön Test	135	1,22	,48	134	1,783	.077
Son Test	135	1,40	1,05			

Öğrencilerin noktalama işaretlerinden üç noktayı kullanabilme düzeyleri ön test sonuçlarına göre bir artış göstermektedir. Bununla birlikte genel olarak üç noktayı doğru yerde kullanabilme açısından öğrencilerin başarı düzeyleri çok düşüktür.

4. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Noktalı Virgül İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçlarına İlişkin Bulgular

Öğrencilerin noktalı virgül işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır [$t_{(134)} = ,467$; $p \geq ,05$]. Öğrencilerin noktalı virgül işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest puanlarının aritmetik ortalaması ($\bar{X} = 1,20$) iken bu değer son testte ($\bar{X} = 1,18$) olmuştur.

Tablo 4. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Noktalı Virgül İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçları

Noktalı Virgül	N	\bar{X}	S	Sd	t	p
Ön Test	135	1,20	,44	134	467	.641
Son Test	135	1,18	,40			

Tablo 4 incelendiğinde öğrencilerin noktalı virgüli doğru olarak kullanabilme düzeylerinin noktalama işaretleri içinde en düşük seviyede olduğu görülmektedir. Bu durum öğrencilerin, noktalı virgül işaretine diğerlerinden daha az rastlamasından kaynaklanabileceği gibi noktalı virgülün kullanıldığı yerlerin diğer noktalama işaretlerinin kullanıldığı yerler kadar net olmamasından da kaynaklanabilir.

5. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Kesme İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçlarına İlişkin Bulgular

Öğrencilerin kesme işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır [$t_{(134)} = ,158$; $p \geq ,05$]. Öğrencilerin kesme işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest puanlarının aritmetik ortalaması ($\bar{X} = 2,72$) iken bu değer son testte ($\bar{X} = 2,70$) olmuştur.

Tablo 5. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Kesme İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçları

Kesme İşareti	N	\bar{X}	S	Sd	t	p
Ön Test	135	2,72	1,31	134	158	.875
Son Test	135	2,70	1,40			

Tablo 5' göre öğrencilerin, kesme işaretini doğru kullanmalarına ilişkin başarılarının orta seviyelerde olduğu görülmektedir. Kesme işaretini doğru kullanabilme düzeyi son testte % 0,02 oranında düşmüştür.

6. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Konuşma Çizgisi İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçlarına İlişkin Bulgular

Öğrencilerin konuşma çizgisi işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır [$t_{(134)} = ,551$; $p \geq ,05$]. Öğrencilerin konuşma çizgisi işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest puanlarının aritmetik ortalaması ($\bar{X} = 3,56$) iken bu değer son testte ($\bar{X} = 3,62$) olmuştur.

Tablo 6. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Konuşma Çizgisi İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçları

Konuşma Çizgisi	N	\bar{X}	S	Sd	t	p
Ön Test	135	3,56	1,01	134	551	.583
Son Test	135	3,62	,87			

Öğrencilerin, noktalama işaretlerinden konuşma çizgisini doğru bir şekilde kullanma başarıları çok yüksektir. Bunun nedeni, konuşma çizgisinin kullanım yerinin karşılıklı konuşmalarla sınırlı olmasından kaynaklanmaktadır. Konuşma çizgisinin karşılıklı konuşmalarda ve cümle başında kullanılması öğrenciler için önemli bir ipucu olmaktadır.

7. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Soru İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçlarına İlişkin Bulgular

Öğrencilerin soru işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır [$t_{(134)} = ,078$; $p \geq ,05$]. Öğrencilerin soru işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest puanlarının aritmetik ortalaması ($\bar{X} = 3,24$) iken bu değer son testte ($\bar{X} = 3,23$) olmuştur.

Tablo 7. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Soru İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçları

Soru İşareti	N	\bar{X}	S	Sd	t	p
Ön Test	135	3,24	,93	134	078	.938
Son Test	135	3,23	,94			

Tablo 7'ye göre öğrenciler soru işaretini doğru olarak kullanabilme açısından oldukça yüksek bir başarı düzeyine sahiptir. Soru işaretinin kullanıldığı yerin soru anlamı taşıyan cümlelerin sonu ile sınırlı olması, bu işaretin doğru bir şekilde kullanılması açısından bir ipucu sağlamaktadır.

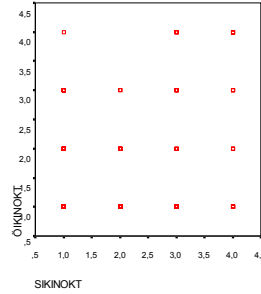
8. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin İki Nokta İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçlarına İlişkin Bulgular

Öğrencilerin iki nokta işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında son test lehine anlamlı bir ilişki bulunmaktadır [$t_{(134)} = 3,065$; $p \leq ,05$]. Öğrencilerin iki nokta işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest puanlarının aritmetik ortalaması ($\bar{X} = 1,64$) iken bu değer son testte ($\bar{X} = 1,96$) olmuştur.

Tablo 8. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin İki Nokta İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçları

İki Nokta	N	\bar{X}	S	Sd	t	p
Ön Test	135	1,64	,94	134	3,065	.003
Son Test	135	1,96	1,11			

Öğrencilerin, noktalama işaretlerinden iki noktayı doğru olarak kullanabilme düzeyleri son testte bir artış göstermektedir. Bununla birlikte genel olarak iki noktayı doğru olarak kullanabilme düzeyleri düşük bir seviyededir. Bu durum öğrencilerin, nokta ile iki nokta işaretinin kullanıldığı yerleri karıştırmalarından kaynaklanmaktadır. İlköğretim 6. sınıf öğrencilerinin noktalama işaretlerinden iki noktayı doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin ön test ve son test sonuçlarının grafiği aşağıda verilmektedir.

9. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Nokta İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçlarına İlişkin Bulgular

Öğrencilerin nokta işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır [$t_{(134)} = ,830$; $p \geq ,05$]. Öğrencilerin nokta işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest puanlarının aritmetik ortalaması ($\bar{X} = 3,70$) iken bu değer son testte ($\bar{X} = 3,65$) olmuştur.

Tablo 9. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Nokta İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçları

Nokta	N	\bar{X}	S	Sd	t	p
Ön Test	135	3,70	,51	134	830	.408
Son Test	135	3,65	,63			

Tablo 9'a göre öğrenciler nokta işaretini doğru olarak kullanma açısından yüksek bir başarı grafiği çizmektedir. Öğrencilere verilen metinlerde yeri boş bırakılan nokta işaretleri genellikle cümlelerin sonunda bulunmaktadır. Herhangi bir soru,

şaşıрма, öfke vb. anlam taşımayan cümlelerin sonunda nokta işaretinin kullanılması gerekliliği, öğrenciler için bir uyarıcı işlevini yerine getirmiştir.

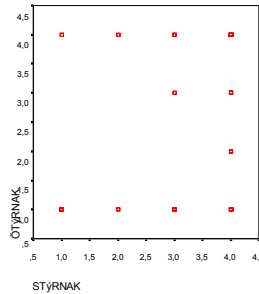
10. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Tırnak İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçlarına İlişkin Bulgular

Öğrencilerin tırnak işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmaktadır [$t_{(134)} = 3,911$; $p \leq ,05$]. Öğrencilerin tırnak işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest puanlarının aritmetik ortalaması ($\bar{X} = 2,91$) iken bu değer son testte ($\bar{X} = 3,36$) olmuştur.

Tablo 10. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Tırnak İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçları

Tırnak İşareti	N	\bar{X}	S	Sd	t	p
Ön Test	135	2,91	1,38	134	3,911	.000
Son Test	135	3,36	1,11			

Öğrencilerin, tırnak işaretini doğru olarak kullanma düzeyi açısından ön test ve son test arasında son test lehine çok büyük bir artış (%0, 45) olduğu tespit edilmiştir. Bu durum, öğrencilerin eğitim öğretim yılı boyunca tırnak işaretleriyle sıkça karşılaşmalarından kaynaklanmış olabilir. İlköğretim 6. sınıf öğrencilerinin noktalama işaretlerinden tırnak işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin ön test ve son test sonuçlarının grafiği aşağıda verilmektedir.

11. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Ünlem İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçlarına İlişkin Bulgular

Öğrencilerin ünlem işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır [$t_{(134)} = ,540$; $p \geq ,05$]. Öğrencilerin ünlem işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest puanlarının aritmetik ortalaması ($\bar{X} = 1,52$) iken bu değer son testte ($\bar{X} = 1,57$) olmuştur.

Tablo 11. İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Ünlem İşaretini Doğru Kullanabilme Düzeylerine İlişkin Ön Test ve Son Test Sonuçları

Ünlem İşareti	N	\bar{X}	S	Sd	t	p
Ön Test	135	1,52	,91	134	540	.590
Son Test	135	1,57	,88			

Tablo 11'e göre öğrencilerin, ünlem işaretini doğru olarak kullanabilmelerine yönelik başarı düzeyleri ortalamının altında bir grafik çizmektedir.

4. Sonuçlar

1. İlköğretim 6. sınıf öğrencilerinin noktalama işaretlerini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin ön test ve son test sonuçları arasında son test lehine anlamlı bir ilişki bulunmaktadır.

2. Öğrencilerin virgül işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

3. Öğrencilerin üç nokta işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

4. Öğrencilerin noktalı virgül işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

5. Öğrencilerin kesme işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

6. Öğrencilerin konuşma çizgisi işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

7. Öğrencilerin soru işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

8. Öğrencilerin iki nokta işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında son test lehine anlamlı bir ilişki bulunmaktadır.

9. Öğrencilerin nokta işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

10. Öğrencilerin tırnak işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmaktadır.

11. Öğrencilerin ünlem işaretini doğru kullanabilme düzeylerine ilişkin öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

5. Öneriler

1. Noktalama işaretlerinin öğretiminde teorik bilgilerden çok metinler üzerinde yapılacak uygulamalara yer verilmelidir.

2. Öğrencilerin başarısız oldukları noktalama işaretlerinden üç nokta, noktalı virgül, kesme işareti, iki nokta ve ünlem işaretlerinin öğretilmesine özen gösterilmelidir.

3. Öğrencilere noktalama işaretlerini doğru yerde kullanmanın yazılı anlatım çalışmalarında başarıyı artıracığı anlatılmalıdır.

4. Noktalama işaretlerinin doğru bir biçimde kullanıldığı metinlerin daha kolay anlaşılabilceği, uygulamalar yoluyla öğrencilere gösterilmelidir.

5. Noktalama işaretlerinin öğretimi, bir veya birkaç dersle sınırlandırılmamalı; eğitim öğretim sürecinin bir parçası hâline getirilerek sürekli pekiştirilmelidir.

6. Kaynaklar

1. Aksan, Doğan (2003). Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dilbilim. Ankara. Türk Dil Kurumu Yayınları.
2. Banguoğlu, Tahsin (1998). Türkçenin Grameri. Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
3. Cahit Kavcar, Ferhan Oğuzkan, Özlem Aksoy. (2004). Yazılı ve Sözlü Anlatım. Anı Yayıncılık, Ankara.
4. Hülya Pilancı (2000). Resmi Yazışma Kuralları Noktalama İşaretleri ve Yazım Kuralları Sözcük Dizini. Anadolu Üniversitesi Yayınları, Eskişehir.
5. Kalfa, Mahir (2000). Noktalama İşaretlerinin Türkçenin Öğretimindeki Yeri ve Önemi. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Yayımlanmamış Doktora Tezi.
6. Latif Beyreli, Zerrin Çetindağ, Ayşegül Celepoğlu (2005). Yazılı ve Sözlü Anlatım. PegemA Yayıncılık, Ankara.
7. MEB. (2006). İlköğretim Türkçe Dersi (6,7,8. Sınıflar) Öğretim Programı. Ankara. MEB. Yayınları.
8. Özbay, Murat (2006). Türkçe Özel Öğretim Yöntemleri II. Ankara Öncü Kitap.